

Warszawa, 24 listopada 2022r.

Pani Edyta Gadomska
Zastępca Dyrektora Departamentu
Rozwoju Kadr Medycznych
w Ministerstwie Zdrowia

Zarząd Sekcji Psychoterapii Polskiego Towarzystwa Psychologicznego widzi konieczność podejmowania starań w kierunku prawnego uregulowania zawodu psychoterapeuty. Starania takie powinny uwzględniać specyfikę uczenia się i wykonywania tego zawodu.

Profesjonalna psychoterapia to działalność korzystająca z osiągnięć w różnych dziedzinach nauki, a także wymagająca specyficznych kompetencji osobistych.

Dlatego szkolenie w psychoterapii, przygotowanie do zawodu psychoterapeuty, a ewentualnie potem do pełnienia roli superwizora to długi wielopoziomowy proces. Zawód psychoterapeuty to wieloletni ciągły rozwój wsparty osobistą psychoterapią kandydata.

Niestety proponowany projekt rozporządzenia w zakresie uregulowania prawnego psychoterapii poprzez wprowadzenie specjalizacji nie uwzględnia wspomnianej wyżej specyfiki. Projekt budzi nasz sprzeciw, ponieważ niesie szereg negatywnych konsekwencji zarówno dla pacjentów, jak i dla psychoterapeutów.

Dotychczasowe doświadczenia pokazują, że szkolenie psychoterapeutów i superwizorów uwzględniające indywidualny tok rozwoju zawodowego sprawdza się w ośrodkach akredytowanych przez towarzystwa psychoterapeutyczne.

Autonomia stowarzyszeń psychoterapeutów to zróżnicowanie programów szkoleniowych, możliwość wyboru podejścia w psychoterapii, co jest niezbędne dla spójnego rozwoju psychoterapeuty.

Przynależność do stowarzyszenia, z którym psychoterapeuta się identyfikuje, niesie ze sobą obowiązek przestrzegania kodeksu etycznego w psychoterapii.

Wprowadzenie szkolenia w formie specjalizacji pozbawia psychoterapeutów środowiska szkoleniowego, tworzonego poprzez wspólne uczestniczenie w superwizji, dzielenie się własnymi doświadczeniami, uczenie się od siebie wzajemnie i od starszych kolegów.

Pośpieszne wprowadzenie rozporządzenia wprowadza dużo niepewności i zamieszania wśród psychoterapeutów zarówno posiadających certyfikaty, jak i będących w trakcie szkolenia, zwłaszcza, że brak zapowiedzi wdrożenia konkretnych zmian ustaw, np. o specjalizacji w ramach ustawy o innych zawodach medycznych, co było sygnalizowane, gdy zaprezentowano wariant specjalizacyjny i ustawy o ochronie zdrowia, bez których nie ma możliwości zachowania dotychczasowych dokonań, ani specyfiki pracy i szkolenia w naszym zawodzie.

Psychoterapia ukształtowała się jako odrębny zawód i nie może być traktowana jako specjalizacja zawodu medycznego.

Dlatego ustawa o zawodzie psychoterapeuty jest właściwym rozwiązaniem nie powodującym utraty wypracowanych przez dziesięciolecia standardów i dobrych procedur. W projekcie brak uzasadnienia, dlatego zrezygnowano z regulacji ustawowej, która wzbudzałaby znacznie mniejsze kontrowersje. Uderza również brak propozycji porządkujących inne poza służbą zdrowia obszary funkcjonowania psychoterapii (jak np. oświata, pomoc społeczna, sektor prywatny).

Zależy nam na wzięciu pod uwagę opinii naszego środowiska. Wprowadzenie regulacji specjalizacyjnej wbrew stanowisku zdecydowanej większości polskich psychoterapeutów spowodowałoby niekorzystne skutki i pogorszyło sytuację pacjentów.

Zarząd Sekcji Psychoterapii
Polskiego Towarzystwa Psychologicznego